

stelling hij van 1913 tot 1917 directeur was, deed zich een uitgezochte gelegenheid voor om zich aan de wetenschappelijke ornithologie van genoemd gewest te wijden. Door de groote bezielende kracht, die van hem uitging, wist hij de medewerking van alle bewoners in de streek rondom Medan, die sympathie voor het bestudeeren van de vogelwereld gevoelden, te verwerven om groote collecties huiden en opgezette vogels bijeen te brengen. Bekende indische ornithologen, zooals C. Waldeck, D. J. van Balen, A. F. H. van Heijst, stonden hem daarbij ter zijde. Een uitgebreide determinatielijst van de hoofdverzameling werd door hem in samenwerking met professor Dr L. F. de Beaufort gepubliceerd onder den titel: „Vogels van de Oostkust van Sumatra” in de Bijdragen tot de Dierkunde, uitgegeven door het Koninklijk Zoölogisch Genootschap „Natura Artis Magistra” te Amsterdam, aflevering 21 (1919) p. 229—276. Hierin worden 282 soorten genoemd, terwijl tal van interessante gegevens over levenswijze, zeldzaamheid, maaginhoud, eieren enz. er bij zijn opgegeven. Het voorkomen van een subspecies van onze hop op Sumatra en vele andere aardige waarnemingen vindt men er in verwerkt. Aan de ornithologie is met de Bussy een bekwaam vakman ontvallen. Veel meer nog verloor de menschheid in dezen eenvoudigen, werkzamen en beminnelijken geleerde.

F. C. van Heurn.

Vergadering in „Artis” te Amsterdam op 10 Januari 1943.

Aanwezig van het Bestuur de heeren: Tsj. Gs. de Vries, Dr C. Eijkman, J. G. van Marle, Dr C. G. B. ten Kate en Jhr Dr Ir F. C. van Heurn; voorts de leden: W. Hellebrekers, H. Ruiter, W. F. Sillem, Dr J. R. H. Schaank, Mr M. Mees, A. van der Most van Spijk, J. F. M. van Malssen, E. Evers, F. J. Kuiper, J. H. Smidt van Gelder, M. J. Tekke, W. J. Resoort, J. E. Koch, L. J. Kleyn, A. W. F. H. Sängner, Mr L. J. van der Maessen, J. Zwolle, M. Dijkstra, J. N. van den Brink, Dr H. W. van Rhijn en J. A. Sillem; als introducé de heer O. Briedé.

Wegens afwezigheid van den heer Hens wordt het voorzitterschap waargenomen door den heer de Vries.

Deze opent om half twee de vergadering en heet alle aanwezigen welkom. Na de leden een gelukkig nieuw jaar gewenscht te hebben en het overleden Clublid S. Sixma baron van Heemstra te hebben herdacht, wordt den Secretaris verzocht de notulen der vorige vergadering voor te lezen, die ongewijzigd worden goedgekeurd evenals het jaarverslag over 1942.

Rekeningen Verantwoording van den penningmeester.

De penningmeester brengt verslag uit en deelt mede, dat over 1942 een nadeelig saldo bestaat van nog slechts f 253,57. Rekening houdende met nog niet geïnde contributies van buitenlandsche leden tot een bedrag van f 381.— zou zelfs gesproken kunnen worden van een klein voordeelig saldo. De heeren Mees en Schaank worden aangewezen om de stukken na te zien. Na zich van deze taak gekweten te hebben, wordt door hen voorgesteld den penningmeester te déchargeeren.

Ingekomen stukken.

Aan de orde is thans de behandeling van een ingekomen schrijven van Dr W. H. van Dobben, waarin op statutenwijziging wordt aangedrongen ten aanzien van de ballotage van nieuwe leden. Eén stem tegen beteekent thans gedeballooteerd. Deze bepaling is te streng en heeft zeer onlangs nog tot onaangename consequenties aanleiding gegeven. Voorgesteld wordt thans, dat $\frac{4}{5}$ der uitgebrachte

stemmen voldoende zal wezen om tot lid te worden benoemd. Na uitvoerige bespreking komt de vergadering tot de conclusie, dat de huidige regeling niet deugt, dat daarom statutenwijziging in de toekomst noodzakelijk is, doch dat men daar thans, gezien de tijdsomstandigheden, nog niet toe kan overgaan, zoodat de oude toestand voorloopig bestendigd blijft.

Ballotage van nieuwe leden.

Candidaatgesteld zijn de heeren:

O. Briedé, Schoolpad 9, Laren N-H.), op voorstel van Dr Kluijver en J. Muller, Noordoostpolder-Laboratorium, Kampen, op voorstel van Dr ten Kate.

Beide heeren worden met algemeene stemmen als lid aangenomen.

Wetenschappelijke mededeelingen.

De heer van Marle deelt mede, dat in het Kennemerland abnormale opeenhoopingen van zieke houtduiven worden aangetroffen. Velen er van sterven. Zoo werden b.v. op een wandeling, die drie kwartier duurde, 30 à 40 cadavers gevonden. Spreker zond twee slachtoffers ter onderzoek naar Utrecht, doch kreeg slechts ten antwoord, dat men een diphteritisch beslag in de keel gevonden had. Ook in het Gooi en bij Arnhem zijn groote concentraties, vermoedelijk van zieke houtduiven, waargenomen. De heer van den Brink merkt hierbij op, dat jachtopzieners in Gelderland met zekerheid meenen te kunnen zeggen, dat onder de gewone duiven opvallend kleine exemplaren voorkomen, misschien een subspecies uit Oost-Europa? (Zie verder dit no., p. 142). De heer van Marle laat vervolgens een boekje uit 1657 zien, een bewerking van Plinius, waarin voor Nederland de eerste kruisbekkeninvasie (*Loxia curvirostra*) beschreven wordt, nl. in den zomer van 1624. Vervolgens deelt spreker mede, dat hij in het museum te Leiden onder de collectie gruttos een klein exemplaar met zwaardere teekening aantrof, volgens het etiket een ♀ van 3 April 1942 uit Friesland (Laaxum). De kenmerken beantwoorden geheel aan die van den ijslandschen vorm (zie verder Limosa, 16, p. 60).

De heer Hellebrekers vertelt van het driemaal nestelen van een kerkuil in één seizoen (zie Limosa 15, p. 116 en 16, p. 115).

Op 26 October 1942 nam spreker een vischarend waar boven de Roer bij Roermond. Verder zegt spr., dat drie snippeneieren, die hij in het Leidsch museum onderzocht, de onderstelling van de Vries over het broeden van het bokje in ons land, bevestigen (zie Limosa, 15, p. 95 en 16, p. 116). De heer de Vries doet in dit verband mededeeling van een door hem van het clublid Jhr Mr F. de Roy van Zuidenwijn ontvangen schrijven over een bokje met een voltooid ei in het oviduct (zie ibidem).

De heer Ruiter zag op 17 October bij Drimmelen een vischarend. In October kreeg hij een ring in handen, die vermoedelijk om de poot van een fuut had gezeten, met het opschrift: „Zoö-Cairo”, waarschijnlijk hebben we hier te doen met een op de doortrek in Noord-Afrika, geringd ex.

De heer van der Most van Spijk zag op 3 Januari onder Halsteren minstens 100 regenwulpen (zie Limosa, 16, p. 66); op 4 Januari op Tholen een witgatje en op 5 Januari 8 brandganzen. Er waren daar ook verschillende troepjes roodborstjes (*Eriubacus rubecula*), waaronder opvallend donkere met meer roodachtige borst, vermoedelijk dus de engelsche vorm (*melophilus*). Dezer dagen zag spr. nog kruisbekken (*Loxia curvirostra*) in het Kennemerland.

De heer J. A. Silleman vertelt van een sperwer (*Accipiter nisus*), die afgeloopen zomer te Bussum vlak bij een tennisbaan gebroed heeft op openbaar wandelterrein.

De heer Tekke zegt, dat dit najaar opvallend weinig kepen (*Fringilla montifringilla*) zijn doorgetrokken; op Ockenburg werden er slechts 9 gevangen. Ook van andere leden heeft het geringe aantal dezer vogels de aandacht getrokken.

De heer Kleyn vertelt namens het lid W. A. M. Janssen van een roodborst (*Eriubacus rubecula*), die op 19 Januari 1941 in een tuin te den Haag was gevangen en geringd. Het diertje was zeer mak en kwam zelfs voedsel in huis halen. Op 3 November 1941 was dezelfde vogel weer aanwezig en kwam weer naar het oude

plekje om voedsel, doch na 5 Januari 1942 verdween de vogel spoorloos. Op 15 Januari 1942 kwam een nieuwe roodborst, die ook geringd werd. Deze vertrok op 24 Maart 1942 naar zijn broedgebied. Sedert 4 Januari 1943 is deze vogel echter weer op zijn post. Het bewijs is dus hier geleverd, dat roodborstjes telkens dezelfde winterkwartieren opzoeken.

De heer de Vries zegt, dat momenteel langs de kust van het IJsselmeer weer veel wilde zwanen voorkomen, overwegend *Cygnus bewickii*.

Tot slot wordt als datum voor de excursie vastgesteld 23 Mei 1943, vermoedelijk in de omgeving van Wageningen. De Secretaris, C. Eijkman.

Literatuur.

R. Verheyen. De dag- en nachtroofvogels van België 1943. 252 pag., fig. foto's. Uitgave van het Koninklijk Natuurhistorisch Museum van België, Brussel.

In snelle opeenvolging verschijnen de publicaties in deze serie. Na de reeds besproken uitgaven over eendvogels en spechten en koekoeken, thans als derde deel de roofvogels. Door den auteur werd eenige uitbreiding gegeven aan de in het eerste deel gevolgde werkwijze. In 63 pagina's worden lichaamsbouw, aanpassing, leven en gedrag uitvoerig behandeld. Het systematische gedeelte heeft dezelfde indeeling als bij de eerste deelen dezer serie, echter is bij iedere soort het hoofdstuk Algemeene Levenswijze opgenomen, waarbij de rubriek Voedsel is verdeeld in „Hoofdschotel”, „Bij-schotel”, „Gelegenheidsvoedsel” en „Bijzonderheden”, terwijl als nieuwe rubriekjes ingevoegd werden „Jachtgewoonten” en „Verhouding der geslachten”.

Bij het verbreidingsgebied zijn enkele ringvondsten opgegeven.

Behalve de duidelijke figuren zijn ook foto's in den tekst ingevoegd.

Met dit alles is het werk op een hoog peil gekomen en ook voor Nederlandsche ornithologen een waardevolle bron van gegevens.

(J. G. van Marle).

Mr F. H. van den Brink, Lijst van Nederlandsche Vertebrata. Uitgave Martinus Nijhoff, 's Gravenhage, 1943. 56 blz. Prijs f 2.20.

Deze lijst geeft van onze gewervelde dieren de wetenschappelijke en Nederlandsche namen, de systematische indeeling en een zeer korte aanduiding van het voorkomen. Het is hoofdzakelijk compilatie.

Bij de visschen werd Redeker gevolgd, bij de reptielen en amphiënen Mertens & Müller (voorkomen in Nederland ontleend aan Van Kampen en Heimans), bij de zoogdieren werd veel eigen inzicht verwerkt, waarbij de schr. volgens zijn inleiding tot een vergaande overeenkomst kwam met het nieuwe werk van IJsseling en Scheygrond. Wat de vogels aangaat, waartoe wij ons hier verder zullen beperken, baseerde schr. zich grootendeels op Van Oort. De classificatie van Wetmore werd gevolgd.

De nomenclatuur is slechts zeer gedeeltelijk in overeenstemming met Van Oort, de hoofdzak was ontleend aan „A list of British Birds” van de B.O.U. Het eigen inzicht van den schr. is hieraan ook nog eens te pas gekomen, ook al omdat de bronnen deels verouderd waren.

Het doel van deze publicatie ziet de schr. vooral in het bevorderen van het gebruik van een juiste nomenclatuur (aan het aangeven van de juiste uitspraak is ook veel zorg besteed). Verder duidt schr. zijn werk aan als